

РЕШЕНИЕ

№ 4711

гр. София, 14.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 14.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **2507** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на [фирма] против Решение № РР-01-095/ 17. 02. 2021 г., издадено от Директора на Басейнова дирекция "Дунавски район", с което на основание чл. 68, т. 4 във вр. с чл. 78, ал. 2, т. 3 и чл. 52, ал. 1, т. 4 от Закона за водите е отказано продължаване на срока на действие на Разрешително № 11420010/ 28. 06. 2010 г. за водовземане от повърхностен воден обект язовир Бяла Р., с цел напояване, с титуляр [фирма].

В жалбата се излагат подробни съображения за незаконосъобразност на оспорвания административен акт, като се иска неговата отмяна.

В съдебното заседание дружеството се представлява от юрк. И., който поддържа жалбата и моли за отмяна на обжалваното решение.

Ответникът - Директорът на Басейнова дирекция "Дунавски район", не изпраща процесуален представител. В писмо, придружително към административната преписка, излага аргументи за неоснователност на жалбата.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена в законоустановения срок от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Разгледана по същество, същата е неоснователна, поради следните съображения.

По делото е установена следната фактическа обстановка:

Дружество [фирма] е титуляр по Разрешително № 11420010/ 28. 06. 2010 г. за водовземане от повърхностен воден обект язовир Бяла Р., с цел напояване. Същото е с краен срок на действие 20. 11. 2020 г.

В тази връзка до Директора на Басейнова дирекция “Дунавски район” е постъпило заявление от [фирма] с рег. № РР-01-95/16. 11. 2020 г., с което се иска да бъде продължен срокът на издаденото разрешително.

При извършената проверка в хода на производството пред административния орган е установено, че за 2010 г., 2011 г., 2012 г., 2014 г., 2015 г., 2016 г., 2017 г., 2018 г. и 2019 г. са представени нулеви годишни отчети, което е прието от органа, че представлява неупражняване на права, предоставени с разрешителното в указания срок. Изискана е допълнителна информация от дружеството с писмо № РР-01-95/1/ от 08. 12. 2020 г. На база представените от дружеството документи, описани подробно в решението, е прието, че не са представени:

1. Уведомление за монтиране на измервателно устройство, съгласно изискванията в раздел „Условия на водовземането“, т. 1 – „Да се уведоми Басейнова дирекция за управление на водите в Дунавски район с център П. за датата на монтиране на измервателното устройство, за съставяне на протокол, удостоверяващ изправността на измервателното устройство, съответствието му с нормативните изисквания и да се направи отчет на показанията“ и не е съставен протокол.

2. Данни за проведен собствен мониторинг за качеството на водите в язовирното езеро за 2010 г., 2011 г., 2012 г., 2013 г., 2014 г. Съгласно раздел „Условие на водовземането“ т. 3 – „За определяне на действителната категория на водата да се извършва ежегоден химичен анализ на водата, като информацията се изпраща в Басейнова дирекция за управление на водите в Дунавски район с център П. не по-късно от изтичане на 45 дни след изтичане на съответната година“ и т. 5 – „Да се вземат в началото на поливния сезон водни проби за качеството на водите“.

Посочено е, че представените протоколи от изпитване № 11167/13. 10. 2015г. и № 9928/03. 10. 2018г. също не отговарят на изискванията на т. 5 – „Да се вземат в началото на поливния сезон водни проби“.

3. Декларация по чл. 194б от Закона за водите за платена такса за 2011 г., 2012 г. и 2013 г., съгласно изискванията на Разрешителното „Такса за водовземане“ т. 1 – „Да заплаща такса за правото на водовземането, в размер, определен в съответствие с чл. 2, ал. 1 и ал. 2, т. 2.1 – Раздел 1 от Тарифа за таксите за правото на водоползване и/или разрешеното ползване на воден обект.“

4. Доклади за изпълнението на условията по разрешителното за 2012 г., 2014 г., 2016 г. и 2017 г.

Административният орган е направил извод за неоснователност на искането за продължаване на срока на действие на разрешителното, поради неизпълнение на предписаните със същото условия.

Следователно, административният орган е приел за неизпълнени следните условия по разрешителното: 1. Липса на монтиране на измервателни средства и протоколирането им, вкл. уведомяването на Басейнова дирекция за управление на водите в Дунавски район с център П. в указаните в разрешителното срокове, предписано в т. 1 от „Условия за водовземане“ от същото; 2. Липса на ежегоден химичен анализ на водата, съгласно т. 3 и липса на вземане на проби в началото на поливния сезон от водата, съгласно т. 5 от същата глава „Условия за водоползване“. От последното произтича неизпълнение и на придружаващите задължения за протоколиране и изпращане на

съответната информация при органа. 3. Заплащане на такса за водовземане за 2011 г., 2012 г. и 2013 г. и 4. Не са представени доклади за изпълнението на условията по издаденото разрешително за 2012 г., 2014 г., 2016 г. и 2017 г.

Така мотивиран, органът е отказал издаването на акт за продължаване на действието на разрешителното за водовземане.

Решението на Директора на Басейнова дирекция “Дунавски район” е издадено от компетентен орган и в съответната форма. Същото е постановено в съответствие с приетите по преписката доказателства, при изясняване на релевантните факти и обстоятелства и при предоставяне на право на активно участие на страната в производството.

Съдът намира, че правилно е приложен и материалният закон.

Няма спор по фактите, като с жалбата не се излагат твърдения за неизясненост в производството, нито се търси опровергаване на установеното от органа. Твърди се, че правилно установените от органа факти не са интерпретирани съответно на закона и на целта му от страна на Директора на Басейнова дирекция “Дунавски район”.

Съдът не споделя изложените доводи в жалбата.

Същите се отнасят до интерпретация на условията, възложени от органа с разрешителното, както следва: относно задължението за поставяне на измервателни уреди и относно задължението за заплащане на такса за разрешеното водовземане и в частност – срока за това. Следва да бъде посочено, че така описаните условия за разрешителното водят и до акцесорни такива – за протоколиране на първото и за уведомяване на органа. Не е спорно, че същите не са изпълнени и към датата на приключване на делото.

Направените възражения относно изискванията за поставянето на съответни измервателни уреди са неоснователни, а и неотносими. Касае се за влязъл в сила акт, какъвто е Разрешително № 11420010/ 28. 06. 2010 г. за водовземане от повърхностен воден обект язовир Бяла Р., с цел напояване. В случай, че дружеството, което черпи права от него, е намирало за незаконосъобразни или нецелесъобразни постановените в същия условия, е следвало да сезира органа, съответно съда. Същото е разполагало и с възможност да поиска изменение на тези условия преди изтичане на срока му на действие. С оглед това, в рамките на настоящото производство, е недопустимо и не могат да бъдат предмет на разглеждане поставените условия, включително относно тяхната целесъобразност, а само наличието или липсата на изпълнението им. По отношение на измервателните уреди се установява безспорно, че такива в съответствие с т. 1 от Разрешителното не са поставени, липсва протоколиране и уведомяване на органа.

Не са платени и изискуемите такси за 2011 г., 2012 г. и 2013 г., с което е нарушена т. 1 от раздел „Такси за водовземане“, като не са представени и съответните декларации по чл. 194б от Закона за водите. Тълкуването на нормата на чл. 194 от ЗВ от страна на жалбоподателя, че срокът за заплащане на таксите е инструктивен, не се споделя от настоящият съдебен състав. Съгласно чл. 21, ал. 1 от Тарифа за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване, издадена на основание чл. 194 от Закона за водите, за ползване на воден обект и за замърсяване са годишни и се заплащат не по-късно от 31 март на следващата година. Поради това, не може да се приеме, че посоченият срок е инструктивен. На следващо място, заплащането на таксата за право на водовземане е част от условията на издаденото Разрешително № 11420010/ 28. 06. 2010 г. за водовземане от повърхностен воден обект язовир Бяла Р.,

поради което неизпълнението на това условие представлява самостоятелна предпоставка за отказ от издаване на исканото продължаване на неговия срок, по аргумент от чл. 78, ал. 3 от Закона за водите.

Поради изложеното, обжалваното Решение № РР-01-095/ 17. 02. 2021 г., издадено от Директора на Басейнова дирекция "Дунавски район" представлява законосъобразен административен акт и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

По изложените съображения и на основание чл. 172 от АПК, Административен съд - София град, Второ отделение, 29 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] против Решение № РР-01-095/ 17. 02. 2021 г., издадено от Директора на Басейнова дирекция "Дунавски район", с което на основание чл. 68, т. 4 във вр. с чл. 78, ал. 2, т. 3 и чл. 52, ал. 1, т. 4 от Закона за водите е отказано продължаване на срока на действие на Разрешително № 11420010/ 28. 06. 2010 г. за водовземане от повърхностен воден обект язовир Бяла Р., с цел напояване, с титуляр [фирма].

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: